

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

אבל נשתי נזירות לא. אמרין דליהו יוס אחד עולה למנין נזירות ראשונה ונזירות שניה קמשמע לן דעולה לכאן ולכאן: **מן אם גילה נפ' חסר אחד יא.** שיום שלשים עולה לא לכאן ולכאן: **נשלמה לרב מסנא.** דאמר אין נזירות פחותה מז' יוס ואינו מגלה עד יוס ל"א להכי אלטרקין לן הא מתניין ב' דיוס שלשים עולה לו מן המנין לכאן ולכאן דכי גילה הראשונה דיוס שלשים עולה לו אותו יוס לכאן ולכאן ונתחלה לו מצבו דיוס נזירות שניה וכי עברו עליו כ' חסר אחת נעשה עליו יוס וזכ"ט בתשלום ל' ומקצת היום ככולו: **אלא לבר פדא.** למה לי למיתנא שיום שלשים עולה לו מן המנין הא היו נזירות משלשים חסר אחד: **אמר לך בר פדא.** אלא דלמיתנא דאין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אהא סמכי דגמירנא להא מתניין וחינא זיה דמי ששם גילה יוס ששים חסר א' יא שיום שלשים עולה לו מן המנין ומשום דבתחילה כי גילה דיוס שלשים עולה לו לכאן ולכאן וזולא משום דאמרין מקצת היום ככולו ונעשה כמי שגילה דיוס שלשים ואחד אלמא דקתם נזירות לא היו אלא כ"ט ומשום הכי אמיתא לעיל ששם גילה דיוס ל' לא היו כדאמרת משום דמקצת היום ככולו: **טנן מי שאמר הריני נזיר נעמא יוס שלשים סותר אה הכל נשלמה לרב מסנא.** דאמר דאין נזירות פחות משום הכי כי נעמא דיוס שלשים בתוך מלאת קרינא זיה וסותר את הכל. ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקצת היום ככולו ואם נעמא דיוס שלשים לא יא סותר כלום הא לא קשיא דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו דהכי קא מתריץ קצב רבי אליעזר סבר לא אמרי' היום ככולו מכלל (ו) דאמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו: **אלא לבר פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אמתי סותר הא וניעמא אחת מלאת ימי נזירות

המשניות דלע"ג (דחשנה) בקיפא דקתני ואם גילה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה לכתחילה ליום ששים אלמא דקוף יוס שלשים עולה לו למנין נזירות שני ומקצת יוס חשיב כיוס שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לבר פדא דלא אמרי' מקצת יוס ככולו דקוף נזירות וחשיבין? ליה כדאם המקבל נזירות בחצי היום הא לא חשיב חידוש לנמקשה דפשיטא שאדם מקבל נזירות בחצי היום (ומשני דק"ל א"ר) שלא היה עסוק בנזירות תחילה ויכיר לכל נזירותיו אלא הכא דנהג נזירותיו עד חצי היום אימר לא יעלה לו דאינו ניכר נזירותו קמשמע לן דאפי' הכי עולה לו לכאן ולכאן: **הגה"ה אמר לך סיפא מסייעא ליה רישא (ו)** באומר שלימים ולרב מתנא קשיא סיפא אמר לך רב מתנא דברקתני סיפא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן מאי היא? **מקצת היום ככולו** הא אמרה חדא זימנא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות אבל לשתי נזירות לא קמ"ל (ז) תנן אם גילה יוס ששים חסר אחד יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין בשלמא לרב מתנא ניהא אלא לבר לך אלא נמי אהא סמכי (ח) תנן מי שאמר הריני נזיר נעמא יוס שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנא ניהא אלא לבר פדא קשיא אמר

ואר"ב מתנא קשיא סיפא. דקתני אם גילה ראשונה ליום שלשים אלמא דיוס שלשים מזי לגלוחי: **אמר לך רב מתנא** סיפא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום (א) הכי דיוס שלשים יא לומר הראשונה? שלשים יוס דינא משום דמקצת היום ככולו ועולה לו מקצתו לנזירות ראשונה הלכך נזיר⁵ דיעבד יא ולכתחילה צענין ל"א יוס (שלימים) דמשך נזירות שלשים יוס כדשני נמי ארישא ומה שנמלה השניה לתחלה ליום ששים דקוף סוף עולה להתחלת נזירות שני מידי דהוה אדאם דמקבל נזירות בחצי היום ומנאלא דיוס שלשים הוא להתחלת נזירות שני להכי מגלה השניה לכתחילה ליום ששים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דלמנין מקצת היום ככולו הא מרישא שמעינן לך דקתני מי שאמר הריני נזיר מגלה יוס שלשים ואחד ואם גילה דיוס שלשים לרב מתנא ומשני דמרישא לא שמעינן אלא דמקצת היום שלשים עולה לו לנזירות פחותה משום הכי כי נעמא דיוס שלשים בתוך מלאת קרינא זיה וסותר את הכל. ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקצת היום ככולו ואם נעמא דיוס שלשים לא יא סותר כלום הא לא קשיא דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו דהכי קא מתריץ קצב רבי אליעזר סבר לא אמרי' היום ככולו מכלל (ו) דאמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו: **אלא לבר פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אמתי סותר הא וניעמא אחת מלאת ימי נזירות

תוס' ר"ה נמא יוס שלשים. ונראה דיוס ל"א וכו'. עי' לקמן י"ד ע"ב מדי' לוקה דף קטו ע"ב מדי' נמא:

הגהות התוספות
 1. ז"ל אמרין. 2. ז"ל והכא משניין. 3. מיתב דיוס שלשים נמקתו. 4. ז"ל דלם בילה הראשונה לשלשים. 5. מיתב מזי נמק. 6. ז"ל דקוף היום. 7. ז"ל וזוף היום לתחילה ונזירות שני דיינין לכאן ולכאן לא שמעינן ואם חתמא ל' יוס מיתב שנתלז בו. 8. ז"ל שממלא. 9. ל' יוס מיתב יוס נמק. 10. מיתב יוס נמק. 11. ז"ל יוס ומיתב חס' נמק. 12. ז"ל יוס מגלגל. 13. מיתב דקמא נמק.

פי' הרא"ש
 אלא לבר פדא קשיא יגלה את הראשונה ביום שלשים והשניה ביום כ' וכי היכי דפריך לה מרישא ומשני לה הכי נמי פריך ומשני סיפא והכי אורחא דהתלמוד בכמה דוכתי דפריך ליה מרישא ומשני דאין מקצת היום ככולו ונמא דרישא דמתיני שני לה הכי דסברא מקצת היום ככולו וזימנא לבר פדא (לכ"ו) נמי תקשי לך מאי קמ"ל דאמרין נעשה כאמור שלימים א"מ חדא ונמא וי"ל דלבר פדא ניהא דשמעי' מינה דארתו יוס שהוא מגלה לנזירות ראשונה עולה לו למנין דאין תחלת היום עולה לו בסוף היום סוף היום עולה לו בתחילת היום. אלא לרב מתנא היום דשמעינן דמקצת היום עולה לו בסופו כי שסוף היום עולה לו בתחילתו ולא שמעינן שום חידוש מהך סיפא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות כיון שיעלה תחלת היום בסוף הניזירות או סוף היום בתח' נז' אבל יוס ל' שגילה (לא יעלה) (שעולה) לו תחילת היום לסוף נז' ראשונה אימא לא יעלה לו סוף היום לתחלת נז' אחרונה דחייב יומא לתרתי נז' לא מפליגי קמ"ל שיום ל' עולה לו מן המנין: אלא לבר פדא למה לי הא אמר (סמכין) סמכאן אני לומר דחסם נזירות כ"ט יוס מדקאמר שיום ל' עולה למנין חב' אלמא נשלמה היום ככולו ונעמא שכל היום כולו צריך להשלים נז' א' בשלמא לרב מתנא ניהא כיון דחסם נז' ל' יוס אם נעמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר הכל דאמר דבר מתנא מקצת היום ככולו היינו לאחר הבאת קרבנותיו אבל קודם הבאת קרבנותיו אכתי והו נזיר מדאורייתא וסותר הכל אלא לבר פדא דאמר

(א) (לעיל ה' וז"ל) (ב) לקמן טו. א. ג. ש. ע. ד. יא. יא. שאלתי ל' (ס) יא ק"ל, (א) נוסחת הריב"ן (א) עולה מן המנין (ב) דמעת לן דיוס: (ג) היום: ד' בו דיוס: (ה) י"ט: (ו) ומקצת (ז) וז"ל משום ד' ככולו יתא ככ"י: (ח) כ"ט יוס: (ט) דמ"ק ד' ס"ל הק"ד והח"י מה"ד אלא כ' י' א' אומי:

הגהות מהר"ב רינשבורג
 (א) תוס' ד"ה ולרב מתנא קשיא סיפא וכי מש"ה וכו' דיעבד יא ע"כ. מן מיתב משום עד מיתב א"ה גלה נמקתו. וז"ל מש"ה וז"ל ג"ל דמקצת משום דיוס ל' ז"ל דמקצת יוס ככולו ועולה מקצתו לנזירות ראשונה הלכך דיעבד יא כ"ל א"מ: (ב) בא"ד כסופו אם גילה ליום כ' חסר א' יא שיום ל' עולה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן. י"ב כ"ו נמקת א"מ: (ג) תוס' ד"ה מן אם גילה יוס ששים חסר אחד יא וכו' שממלא. נמקת מיתב שממלא וי"ב א"מ: (ד) ר"ה נעמא יוס ל' סותר הכל וכי ונראה דיוס שלשים ואחד נמי סותר כל שלשים אטו יוס שלשים והכי משמע לקמן דקאמר נעמא ל' יא ומיתב סותר הכל ע"כ לן יא והכי ע"כ מיתב שנתלז בו נמק. וי"ב דביהם תמיהים לכאורה דלא נמא לקמן הכי. ועוד דמאי משמע ל' נמא לך להיחל וי"ל לתוס' לפ"ז כולי דך מילתא. ופאורח מישור דלמי ששהיה כלן צוה"ל והמ"ל לקמן דקאמר נעמא ל' יא סותר הכל נעמא ל' ששים ואחד סותר הכל ז"ל והמ"ל לקמן וכו' והוא ראשי מיתב והוא מתי למימר לך והיטור דלקמן דף ע"א דקאמר במתני' נעמא ל' שלשים סותר הכל היו מתי למתני נמי נעמא ל' שלשים ואחד סותר הכל ומ"ש גס תוס' לקמן דף ע"ב צ"ל דקוף ד"ה נעמא ל' יוס ק"ל וכו' והמפתח טעה בראשי מיתב של המ"ל והיה כפוף שהיה והכי משמע לקמן ותשע לקמן ותקנתו קלקלתו ופסיק הארכמי לבר הדבר בלא היטע והשאל בהנהו דבעל א"מ הי"ל מונעת דרו"ק: